

A KÚRIA

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gf.III.30.271/2024/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az I. rendű felperes: felperes1

Az I. rendű felperes képviselője: Szabó & Szomor Ügyvédi Iroda cím1

A II. rendű felperes: felperes2

A II. rendű felperes képviselője: Dr. Németh B. Róbert Ügyvédi Iroda cím2

Az I. rendű alperes: alperes1

Az I. rendű alperes képviselője: Borzán Ügyvédi Iroda cím3

A II. rendű alperes: alperes2

A II. rendű alperes képviselője: dr. K. M. T. kamarai jogtanácsos cím⁴

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A fellebbezést benyújtó fél: II. rendű alperes

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.029/2024/16-I. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla végzését megváltoztatja, és a II. rendű alperesnek az I. rendű alperesre kiterjedő egyetemleges marasztalásra irányuló másodlagos fellebbezése visszautasítását mellőzi.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ügyben első fokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 3.G.40.398/2021/56. számú ítéletével megállapította, hogy az I. rendű felperes és alperesek között 2015. december 23. napján létrejött bérleti szerződés érvénytelen, és kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.080.743.472 forint tőkét és abból az ítéletben megjelölt összegek után késedelmi kamatot. A felperesek keresetét ezt meghaladóan elutasította.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. rendű felperes, valamint az I. rendű és a II. rendű alperes is fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezéssel támadott határozat

[3] A Fővárosi Ítéltábla végzésével a II. rendű alperesnek az I. rendű alperesre kiterjedő egyetemleges marasztalásra irányuló másodlagos fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 367. § (1) bekezdése alapján visszautasította.

[4] Végzésének indokolásában a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontjára, (5) bekezdésére, 366. § (1) bekezdésére és 367. § (1) bekezdésére utalással azt rögzítette, hogy a II. rendű alperesnek az ítélet ellen benyújtott másodlagos fellebbezése a marasztalási keresetnek az I. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése (helyesen: az elsőfokú ítéletnek a marasztalási keresetet az I. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése) ellen irányul, ezáltal a Pp. 365. § (5) bekezdés alapján meg nem engedett fellebbezésnek minősül.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[5] A II. rendű alperes fellebbezésében az ítéltábla végzésének hatályon kívül helyezését, a fellebbezés visszautasításának mellőzését és az ítéltábla utasítását kérte a másodlagos fellebbezési kérelem érdemi elbírálására.

[6] Arra hivatkozott, hogy a támadott végzés a Pp. 365. § (5) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[7] Álláspontja szerint az ítéltábla a Pp. 365. § (5) bekezdésének téves értelmezésével következtetett az adott fellebbezési petitum kizárt jellegére. Abból, hogy a II. rendű alperes az eljárásban félként vett részt, önálló és korlátlan fellebbezési jog illeti meg az ítélettel szemben. Ezen túlmenően pedig alapvető jogok sérelmét is felvetné, ha a fellebbezésben nem kérhetné az alperesek egyetemleges marasztalását.

[8] Az I. rendű és a II. rendű felperesek a fellebbezésre tett észrevételükben arra hivatkoztak, hogy a II. rendű alperes fellebbezése hatálytalan.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[9] A Kúria a felperesek fellebbezési észrevételére tekintettel elsőként rögzíti, hogy nem volt eljárásjogi akadálya a II. rendű alperes fellebbezése érdemi elbírálásának. A II. rendű alperes felszámolásának elrendelésével nem szűnt meg a II. rendű alperes képviselőjében a perben addig eljáró és a fellebbezést a korábban már csatolt meghatalmazás alapján benyújtó jogi képviselő meghatalmazása. A II. rendű alperes a fellebbezését szabályszerűen, a perben meghatalmazott jogi képviselő közreműködésével hatályosan terjesztette elő. Korábbi jogi

képviselőjének meghatalmazása ezt követően, a bejelentett visszavonás eredményeként 2024. szeptember 26-án szűnt meg (Pp. 71. §).

[10] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés d) pontja alapján bírálta el, és azt az alábbiak szerint alaposnak találta.

[11] Leszögezi, hogy a Pp. 370. § (1) bekezdéséből következő fellebbezési korlátok között nem volt tárgya jelen másodfokú eljárásnak, ezért a Kúria nem is foglalt állást abban a kérdésben, hogy az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát megelőzően vizsgálható és visszautasítható-e külön végzéssel a fellebbezés abban a részében, amelyet a fellebbező fél az általa meghatározott sorrendben csak később, az elsődlegesen előterjesztett fellebbezésének eredménytelensége esetén kér elbírálni.

[12] A Kúriának a vizsgált fellebbezés másodlagos petitumának megengedettségről, avagy kizárt jellegéről kellett állást foglalnia, amely szükségszerűen felvetette a kereset, az elsőfokú ítélet és az ellene benyújtott fellebbezés releváns tartalmának összevetését.

[13] Az I. rendű felperes keresetében elsődlegesen a közte és az alperesek között 2015. december 23. napján létrejött bérleti szerződés részleges, másodlagosan a teljes érvénytelenségének megállapítását és az érvénytelenség jogkövetkezményeként az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 1.771.785.838 forint tőke, valamint abból a megjelölt részösszegek után késedelmi kamat megfizetésére. Harmadlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén kérte az alperesek egyetemleges marasztalását az előző keresetekben megjelölt összegszerűség szerint. A II. rendű felperes keresete – az I. rendű felperes elsődleges és másodlagos keresetével ebben a részében lényegében egyezően – a perbeli szerződés részleges, illetve teljes érvénytelenségének megállapítására irányult.

[14] Az első fokon eljáró bíróság ítéletével az általa alaposnak talált másodlagos kereset alapján állapította meg a perbeli szerződés teljes érvénytelenségét, és a szerződő alperesek közül egyedül a II. rendű alperest kötelezte 1.080.743.472 forint, valamint abból az egyes részösszegek után késedelmi kamat megfizetésére az I. rendű felperes felé. Az elsőfokú bíróság a keresetet ezt meghaladóan – így az alperesek egyetemleges marasztalására irányuló részében is – elutasította.

[15] A II. rendű alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatásával az I. rendű alperesnek a II. rendű alperessel egyetemleges marasztalását, harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

[16] Az ítéletábra az előzőekben kiemelt peradatok értékelése és megfelelő összevetése nélkül, tévesen tekintette a II. rendű alperes másodlagos fellebbezési kérelmét „a marasztalási keresetnek az I. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése ellen” irányuló (helyesen, a végzés logikája szerint: az elsőfokú ítéletnek a marasztalási keresetet az I. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése ellen benyújtott) perorvoslati kérelemnek. Ez, a fellebbezés

tartalmát érintő téves minősítés vezetett egyben a fellebbezés téves jogi minősítéséhez is a másodfokú bíróság részéről.

[17] Másodlagos petituma szerint a vizsgált fellebbezés az elsőfokú ítéletet az alperesek egyetemleges marasztalására irányuló keresetet elutasító részében támadta.

[18] Az egyetemleges kötelezettség anyagi jogi természetére tartozik – többek között –, hogy a jogosult felé az egyetemleges kötelezettek mindegyike mindaddig az egész szolgáltatással tartozik, amíg egyikük nem teljesít, vagyis bármelyikük teljesítése megszünteti egyben a teljesített rész erejéig a többi egyetemleges kötelezett kötelezettségét is a jogosult felé. Az egyetemleges kötelezettek bármelyikük teljesítése esetén egymás között a belső jogviszonyukra irányadó szabályok szerint kell elszámoljanak [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:29. §, 6:30. §].

[19] Az elsőfokú ítéletnek a keresetet az alperesek egyetemleges marasztalására irányuló részében elutasító rendelkezése nem kizárólag az I. rendű alperessel szembeni marasztalási keresetet elutasító rendelkezés; nem csak a felperes és az I. rendű alperes jogviszonyára tartozik és annak mikénti elbírálását veti fel. Az adott ítéleti tartalom az egyetemleges kötelezettség előzőekben kiemelt jellemzői szerint vonatkozik egyben a II. rendű alperesre is, meghatározza a II. rendű alperes perbe vitt jogait és kötelezettségeit is, melynek jogerős elbírálása a II. rendű alperes jogait és kötelezettségeit egyetemleges kötelezettként – a Pp. 360. § (1) bekezdése szerint – véglegesen meghatározottá teszi (anyagi jogerőhatás).

[20] Mindebből következően a perben egyetemlegesen marasztalni kért alperesek közül az elsőfokú ítélet szerint egyedül marasztalt II. rendű alperes – az őt peres félként, pertársaságban is önállóan megillető fellebbezési jog alapján – támadhatja fellebbezéssel az elsőfokú ítéletet az alperesek egyetemleges marasztalására irányuló keresetet elutasító részében is: fellebbezési joga nem értelmezhető korlátozottan, nem szorítható kizárólag a II. rendű alperest egyedül marasztaló ítéleti rendelkezésre.

[21] Az ügyben másodfokon eljáró bíróság ezért tévesen következtetett a II. rendű alperes másodlagos fellebbezésének kizárt jellegére. Az ítéletábra eltérő, azonban téves álláspontjával szemben a Pp. 365. § (5) bekezdése alapján nem volt megállapítható a II. rendű alperes másodlagos fellebbezése visszautasításának oka.

[22] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéletábra végzését a Pp. 389. §-a szerint alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a II. rendű alperes másodlagos fellebbezésének visszautasítását mellőzte.

Záró rész

[23] A fellebbezés eredményes volt, ezért az I. rendű felperes a Pp. 81. §-a, 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a II. rendű alperes képviselőjével (ami a fellebbezés meghatalmazott ügyvéddel való benyújtását jelentette) a jelen másodfokú eljárásban

felmerült, áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló költséget [32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet. 3. § (2). (5) és (6) bekezdés, 4/A. § (1) bekezdés].

[24] Jelen másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával illetékmentes volt.

[25] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró